

IZ MODERNE EVROPSKE LIRIKE

Prevedel Jože Udovič

HVALNICA

Charles Baudelaire

Prelépo, preljubeznivo,
ki v srcu jasnino budi,
angela, luč neumrljivo
pozdravljam v nesmrtnosti!

V življenju se mojem razliva
kot veter s hladnino prežet,
in duša nepotešljiva
sluti v njej večnosti sled.

Vonjava, ki sobo preveva
in zmeraj nova dehti,
kadirnica, ki izgoreva
pozabljena sredi noči.

Kako-naj, neuničljiva
ljubezen, izrečem, kaj si?
Zrno muškata, ki skriva
se v dnu moje večnosti!

Prelépo, preljubeznivo,
ki moč in veselje deli,
angela, luč neumrljivo
pozdravljam v nesmrtnosti!

SMRT ZALJUBLJENCEV

Charles Baudelaire

Imela bova postelje v vonjavah
prelahnih, divan kakor grob globok,
in redke rože, zrasle, kjer v daljavah
blešči vse lepši se neba obok.

V poslednjem ognju bosta srci plali,
dve plamenici, in njun žar sijal
bo v duš enakih dvojni ogledali,
kjer dvojne luči bo odsvit svetlal.

Ÿ večeru rožnatem in sinjem vnela
se bova v zadnjem zublju in gorela,
kot bi ihtela dolgo za slovo.

Potem pa stopil angel bo v tišino
in veder, zvest oživil bo svetló
plamene mrtve in zrcal temino.

VZDIH

Stéphane Mallarmé

O tiha sestra, k čelu tvojemu se pne
mi duša, kjer jesen rdi in v sanjah mre,
in k nebu angelskih oči, milo strmečih;
tako v vrtovih tam, v otožnost se gubečih,
vzdihuje sam v nebo visoko curek bel,
v nebo, ki mu oktober je modrino vzal,
in ki odsvita mu neskončno hrepenenje
tolmun, kjer v mrtvi vodi listov mre drhtenje
in blodi v vetru, pušča mrzlih brazd sledi,
in kjer samotni sončni žarek zlat polzi.

PAHLJAČA

Stéphane Mallarmé

Sanjarka, da boš potopila
me v slast, do koder ni poti,
perut naj mojo roka mila
po zviti laži obdrži.

Večerni hlad se te dotika,
ko ujet utrip vzdhrteva plah,
obzorje rahlo ti odmika
v daljavo sleherni zamah.